

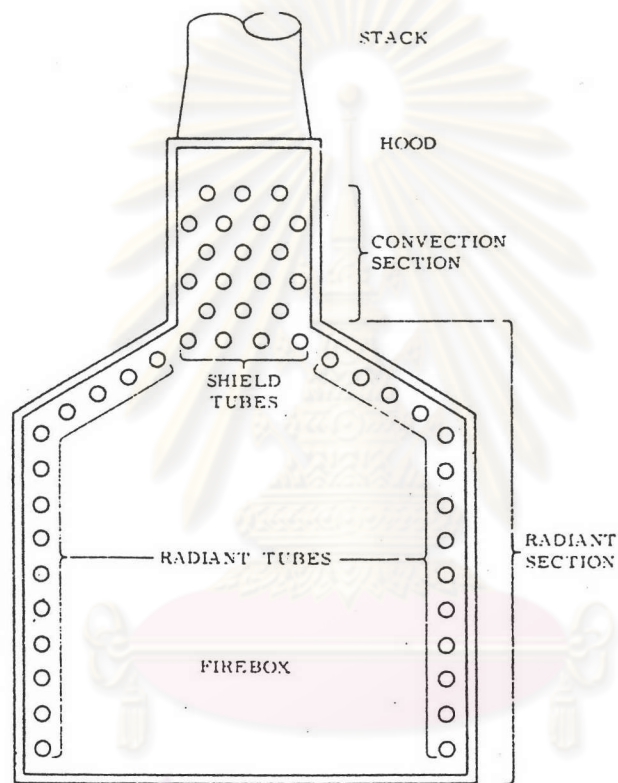
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประวัติการวิจัยและการพัฒนาการออกแบบห้องเผาไหม้

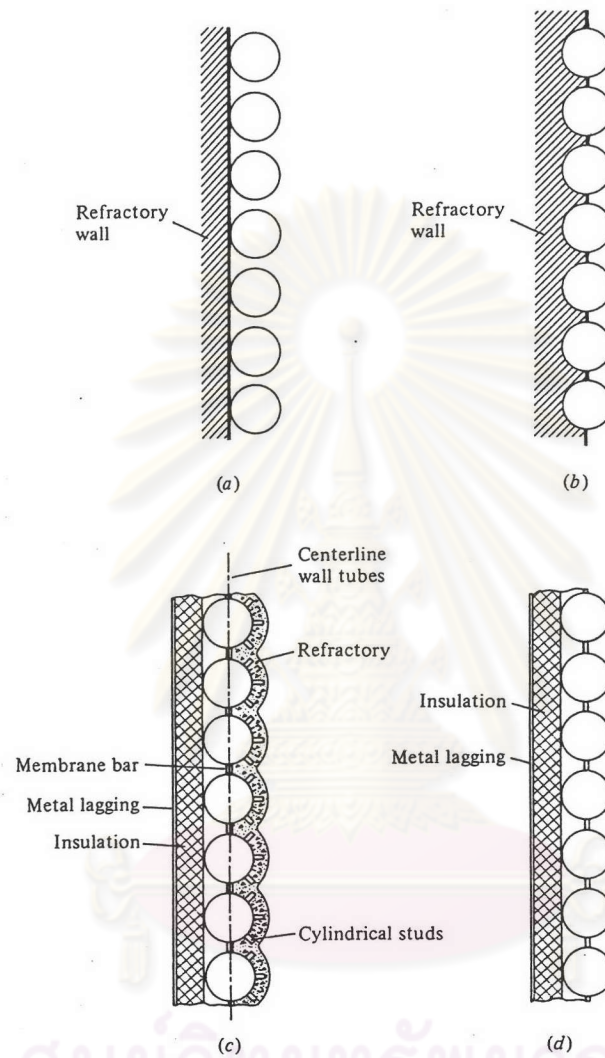
1 Lobo และ Evan (1978) [7] ได้เสนอวิธีการคำนวณหาค่าจุดกลั่น ความร้อนภายในเตา ซึ่งแสดงไว้ในหนังสือ Process Heat transfer ของ D.K. Kern [11] เมื่อสมการสำหรับหาค่าการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนไปยังตัวรับความร้อน (heat sink) ในรูปสมการเอมไพริคอล คือ

$$\frac{\Sigma Q}{\alpha A_{cp} f} = 0.173[(T_G/100)^4 - (T_C/100)^4] + 7(T_G - T_C) \quad (2.1)$$

- เมื่อ
- A = พื้นที่ผิวของท่อซึ่งเป็นตัวรับความร้อน, ft²
 - A_{cp} = พื้นที่ผิวของตัวรับความร้อนเมื่อเทียบกับผนังราบ, ft²
= แฟคเตอร์การแลกเปลี่ยนความร้อนรวม ซึ่งเป็นตัวเลขไร้หน่วย
 - ΣQ = อัตราการถ่ายเทความร้อนรวมต่อชั่วโมงจากก๊าซร้อนไปยัง
 - T_G = อุณหภูมิของปลุก๊าซที่ออกจากส่วนของการแผ่รังสี, R
 - T_C = อุณหภูมิของผิวท่อ, R
 - α = $\frac{A}{A_{cp}}$ = ค่าแฟคเตอร์ที่ลด A_{cp} เป็นพื้นที่ผิวรับความร้อนจริง
ซึ่งเป็นตัวเลขไร้หน่วย

รูปที่ (2.1) แสดงตัวอย่างภาพตัดของระบบเตา
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ที่สามารถใช้ได้กับ สมการ (2.1) ที่มาของรูปจาก [7]

รูปที่ (2.2) แสดงตำแหน่งการจัดวางผิวที่รองรับความร้อนภายในเตาในลักษณะต่างๆกัน

ถ้าหากทำการสมดุลพลังงานเพื่อช่วยในการหาคำตอบของปัญหาการดูดกลืนความร้อน (heat absorption) ดังนั้นสมการสมดุลความร้อนคือ

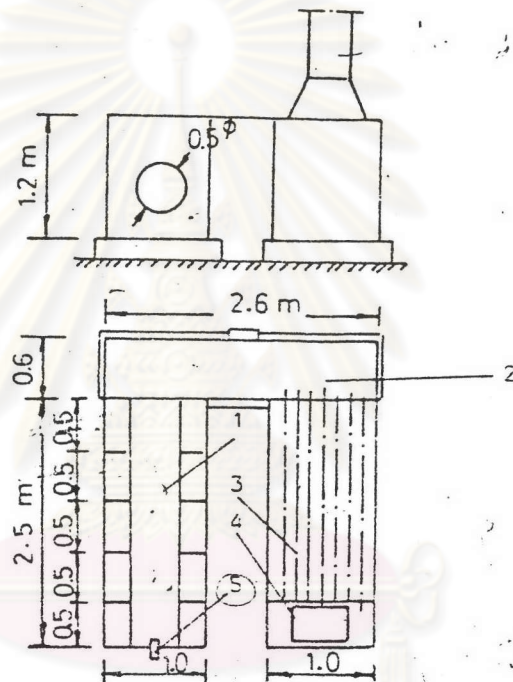
$$Q = Q_F + Q_A + Q_R - Q_w - Q_G \quad (2.2)$$

- เมื่อ Q = ภาระการถ่ายเทความร้อนที่เกิดขึ้นในส่วนของการแผ่รังสีภายในเตา, Btu/hr
- Q_A = ความร้อนสัมผัส (Sensible heat) จากอากาศที่เข้าสู่ห้องเผาไหม้เมื่อมีอุณหภูมิสูงกว่า 60 F, Btu/hr
- Q_F = ความร้อนที่ปลดปล่อยออกมาจากเชื้อเพลิง (ใช้ค่าความร้อนต่ำ), Btu/hr
- Q_G = ความร้อนที่ออกจากปล่องไฟโดยฟลูก๊าส, Btu/hr
- Q_R = ความร้อนสัมผัสที่อุณหภูมิสูงกว่าบรรยากาศของฟลูก๊าสที่หมุนเวียนมาใช้ใหม่, Btu/hr
- Q_w = ความร้อนที่สูญเสียผ่านผนังเตา, Btu/hr (ประมาณ 1 ถึง 10 เปอร์เซ็นต์ของ Q_F) ซึ่งจะขึ้นอยู่กับขนาด, อุณหภูมิและรูปแบบของการก่อสร้างเตา

วิธีการคำนวณของ Lobo และ Evan ให้ค่าที่แม่นยำพอสมควร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2 K.H.Khalil, M.S. Abdel Salam และ A.f E1 Sotouh (1978) [10] ได้เสนอผลงานวิจัยเพื่อศึกษาขบวนการถ่ายเทความร้อนภายในเตาของหม้อน้ำ ซึ่งลักษณะของอุปกรณ์ที่ใช้ทดลองคล้ายกับหม้อน้ำแบบหลอดไฟ (Fire tube boiler) และเชื้อเพลิงที่ใช้เป็นน้ำมันโซล่าลักษณะของเตาจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของ Radiation Calorimeters และส่วนของ Convection Calorimeter รายละเอียดของส่วนทดสอบดังแสดงในรูปที่ 2.3

1. ท่อไฟ หรือ Radiation Calorimeter
2. ฉนวนฉนวนไฟ
3. ท่อควัน หรือ Convective Calorimeter
4. ปล่องควัน
5. หัวเผา

รูปที่ 2.3 แสดงส่วน Working section
ของอุปกรณ์ทดลอง

K.H. Khalil, M.S. Abdel Salam ได้สร้างความสัมพันธ์ของ
สมการถ่ายเทความร้อนได้ดังนี้

$$q_{abs} = \sum_{n=1}^{n=5} q_r - q_o \quad (2.3)$$

- เมื่อ q_{abs} = ความร้อนสุทธิที่ถูกดูดกลืนไว้โดยท่อไฟ (flame tube)
 q_r = ความร้อนที่ถูกดูดกลืนไว้โดยท่อไฟ ซึ่งมีค่าเท่ากับผล
รวมของความร้อนที่ถูกดูดกลืนไว้โดย Radiation
Calorimeters ทั้ง 5 ตัว
 q_o = ความร้อนที่ได้รับจากแหล่งอื่นที่มีผลกระทบต่อ
Radiation Calorimeter ตัวที่ 5
 Σ = ผลรวมของความร้อนที่ถูกดูดกลืนไว้โดย Radiation
Calorimeters ตั้งแต่ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ 5

เมื่อประสิทธิภาพในการดูดกลืนความร้อนของท่อไฟคือ อัตราส่วน
ระหว่างความร้อนที่ถูกดูดกลืนไว้โดยท่อไฟ และความร้อนทั้งหมดที่ปลดปล่อยออกมา
จากเชื้อเพลิง ดังนี้

$$\eta_{abs} = \frac{q_{abs}}{i} \quad (2.4)$$

- เมื่อ η_{abs} = ประสิทธิภาพในการดูดกลืนความร้อนของท่อไฟ
 i = ความร้อนทั้งหมดที่ปลดปล่อยออกมาจากเชื้อเพลิง

จากผลการทดลองของผู้วิจัยได้สรุปว่าผลของการแปรเปลี่ยนปริมาณ
อากาศส่วนเกินและอัตราการป้อนเชื้อเพลิงมีผลกระทบต่ออัตราการถ่ายเทความร้อนที่เกิด
ขึ้นในท่อไฟรวมจนถึงประสิทธิภาพของเตาด้วย

3 K.H. Khalil (1978) [10] ได้ทำการวิจัยศึกษาแพคเตอร์ที่มีผลกระทบต่อ การถ่ายเทความร้อนในเตาชนิดท่อไฟ ของหม้อน้ำแบบหลอดไฟ โดยเชื้อเพลิงที่ใช้ศึกษาคือ น้ำมันโซล่า, น้ำมันดีเซล และน้ำมันก๊าซ ผลจากการทดลองสรุปได้ว่าการถ่ายเทความร้อนที่เกิดขึ้นในท่อไฟจะประกอบไปด้วย การถ่ายเทความร้อน เนื่องจากการแผ่รังสีจากก๊าซและเปลวไฟเป็นหลักคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ถึง 95 เปอร์เซ็นต์ และการถ่ายเทความร้อน เนื่องจากการพาประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์ เมื่อพิจารณาที่อัตราส่วนผสมระหว่างอากาศกับเชื้อเพลิงเดียวกัน เช่นกัน เมื่อเพิ่มอัตราส่วนผสมระหว่างอากาศกับเชื้อเพลิง ค่าการเปล่งรังสีของเปลวไฟจะมีค่าลดลง และความยาวของลำเปลวไฟก็จะลดลงด้วย

4 Mcadams (1954) [20] ได้เขียนรายงานการทดลองของ Hoyt C. Hottel [9] ซึ่งได้เสนอสมการเพื่อหาเซฟแฟคเตอร์ของการแผ่รังสี (Radiation shape factor) จากก๊าซร้อนไปยังตัวรับความร้อน (Heat sink) ดังนี้

$$f_{CG} = \frac{1}{\frac{1}{f_{CG}} + \frac{1}{\epsilon_C} - 1} \quad (2.5)$$

และ
$$\bar{f}_{CG} = \epsilon_G \left[1 + \frac{A_r/A_c}{\left(1 + \frac{\epsilon_G}{(1-\epsilon_G)} * \frac{1}{F_{rc}} \right)} \right] \quad (2.6)$$

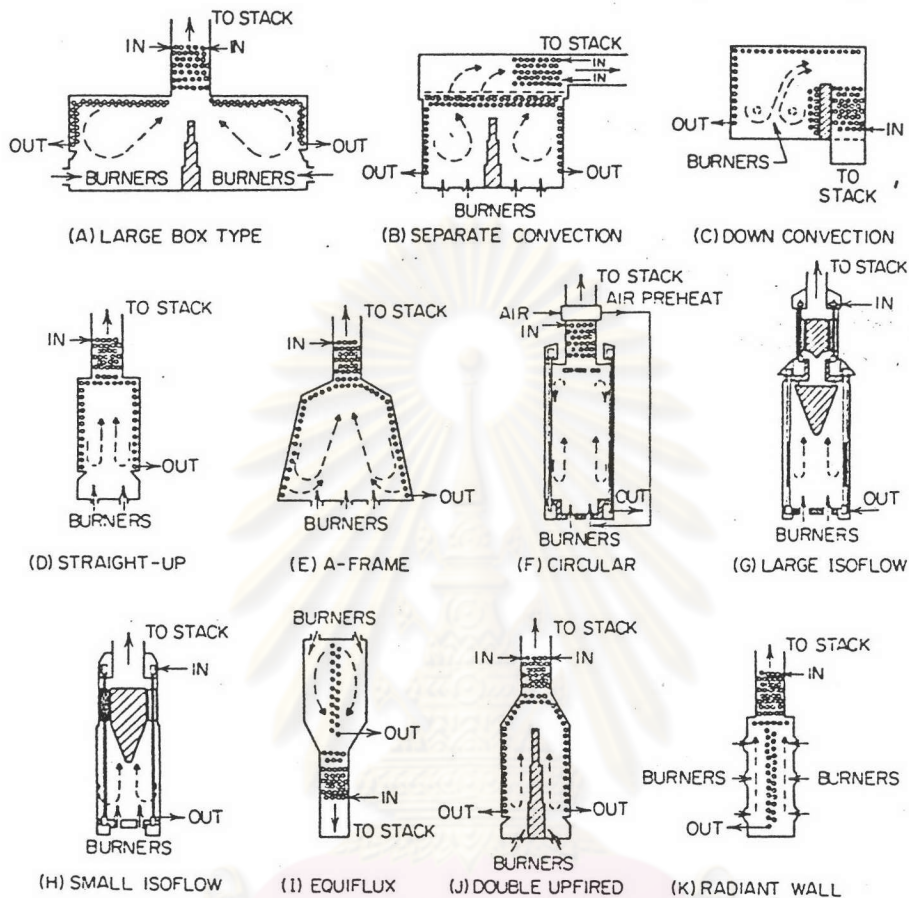
เมื่อ f_{CG} = เซฟแฟคเตอร์ของการแผ่รังสีจากก๊าซร้อนไปยังตัวรับความร้อน หรือแฟคเตอร์การแลกเปลี่ยนรวม

- \bar{f}_{CG} = สัดส่วนของการแผ่รังสีที่เปล่งออกมาจากผิววัตถุดำ A_c และ
 ถูกดูดกลืนไว้โดยก๊าซร้อน
 F_{rc} = สัดส่วนของการแผ่รังสีจากผิววัตถุทนไฟ (Refractory wall)
 ไปยังผิวตัวรับความร้อน (Heat sink) หรือ เซฟเฟคเตอร์
 ϵ_c = ค่าการเปล่งรังสีของตัวรับความร้อน
 ϵ_{Gf} = ค่าการเปล่งรังสีของก๊าซร้อนซึ่งเกิดจากการเผาไหม้
 A_c = $\frac{1}{4}$ ผนังผิวของตัวรับความร้อน
 A_r = $\frac{1}{4}$ ผนังผิวของวัตถุทนไฟ

เซฟเฟคเตอร์ของการแผ่รังสีดังสมการที่ (2.9) ใช้ประโยชน์ในการคำนวณ
 หาอัตราการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนไปยังตัวรับความร้อนใด ๆ ได้ ยก
 ตัวอย่างเช่นการคำนวณหาอัตราการถ่ายเทความร้อนจากก๊าซร้อนที่เกิดจากการ
 เผาไหม้ภายในเตาไปยังตัวรับความร้อนคือก้อนน้ำ หรือผนังรับความร้อนที่อยู่ล้อม
 รอบตัวเตา เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

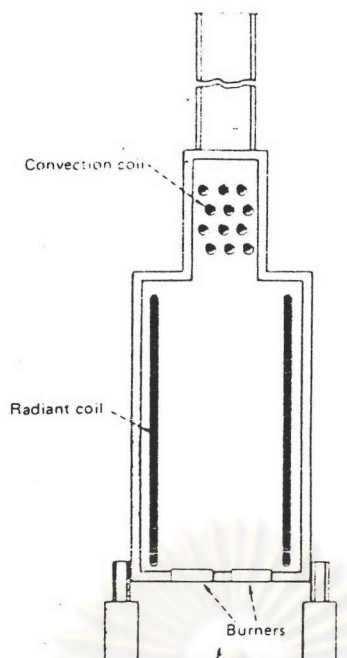

รูปที่(2.5) แสดงระบบเตาลักษณะต่างๆที่สามารถใช้ได้
กับสมการที่(2.5)และ(2.6)

5 H. Etherington และ G. Etherington (1960)[4]

ได้เสนอสมการสำหรับคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์การพาความร้อนแบบบังคับจากก๊าซร้อนภายในเตารูปทรงกระบอก, h_c ซึ่งมีหน่วยเป็น $Btu/ft^2 hr F$ คือ

$$h_c = 0.44 V_o^{0.8} / D^{0.2} \tag{2.7}$$

รูปที่ (2.6) แสดงลักษณะภาพตัดของเตารูปทรงกระบอก

เมื่อ V_0 คือความเร็วของก๊าซร้อนมีหน่วยเป็น ฟุต/วินาที และ D_0 คือเส้นผ่าศูนย์กลางกลางของเตาทรงกระบอกมีหน่วยเป็นฟุต สมการดังกล่าว เมื่อสร้างเป็นแผนภูมิ ดังรูปที่ (ข.3) ในภาคผนวก (ข.3)

6 H. Etherington และ G. Etherington (1960) [4]

ได้เขียนรายงานการทดลองของ Hoyt C. Hottel ซึ่งได้แสดงค่าสัมประสิทธิ์การแผ่รังสีความร้อนของก๊าซ h_{gr} . (The coefficient of gas radiation) ในรูปของแผนภูมิ ดังรูปที่ (ข.4) ในภาคผนวก (ข) ค่าสัมประสิทธิ์การแผ่รังสีความร้อนของก๊าซดังกล่าว เมื่อคูณด้วยผลต่างระหว่างอุณหภูมิของก๊าซร้อน และ อุณหภูมิของตัวรับความร้อน ก็จะได้อัตราการถ่ายเทความร้อนต่อหนึ่งหน่วยพื้นที่ ดังแสดงตามสมการ

$$q_r = h_{gr}(t_1 - t_2) \quad (2.8)$$

เมื่อ t_1 คืออุณหภูมิของก๊าซร้อน และ t_2 คืออุณหภูมิของตัวรับความร้อน